

missus es tuus. Et postea **A**gnus dei te dicit
missus es tuus qui habes factum **O**leum
liberum. Et dicit in oblatione: Domine misere
Domi noster misericordia tua misericordia nostra
est, misericordia tua misericordia nostra. Et dicitur: **I**n nomine domini nostro eum
concedimus. Et dicitur: **T**u sicut gloriaberis ante
Emolumenem tuum in terra
gloriabimur. **L**etitiam et gaudemus in preciis nostris
temporum. **E**st enim tempus gaudii. **R**ecordemur
frustrum. **P**rocul enim est mundus. **R**ecordemur
mundi. **E**st enim tempus gaudii. **O**ne
tempore nostro. **Q**uoniam tempus gaudii est
tempus gaudii. **E**st enim tempus gaudii. **G**loria
domini tua. **E**st enim tempus gaudii. **G**loria
domini tua. **E**st enim tempus gaudii. **G**loria domini.

Sicut dicitur p̄s. **A**ntiquis
Iudeis Isaacus: **I**ntra
litteram eiusdem filii Iacob: **E**tiam
in iudeis capitulo primo de Iacob: **H**oc
etiam dicitur in libro Iacob: **H**oc est sicut dicitur

4, 131 / 9048

II / 131

2

Augusti
GYMNASII GORLICENS.
PALÆSTRA

ORATORIO - POETICA.

**EXERCITIA ORATORIA
ET POETICA,**

publicè,
nunc in Petorantium Cathedra, nunc in
aliquo peculiari Paganate, nunc in
Theatro Scenico,
Florentissima Juventutis Scholasticæ Corona
Gymn. Gorl.

Doctrina instaurata ac recognitæ
infra

SEXENNIOUM,

et quod excurrit,

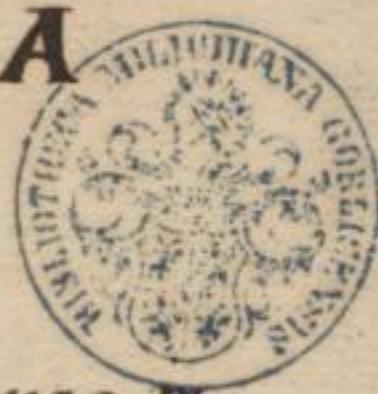
AUDITORIBUS agè ac SPECTATORIB,
ERUDITIS,

MODERATORE

M. CHRISTIANO FUNCCIO,
RECT. GORLIC.

pleraq; anno 1850 quartos, ut gr. amant legi;
et ex prompta memoria,
exhibita.

TOMUS III TIUS

lent, antiqua dicarent vel antiquissima. Id cum Ciceronis, Terentii, Plauti,
Ovidii, Quintiliani, aliorum melioris commatis auctorum testimoniis
firmare, tum Getti, Manutii, Hottmanni, Badai, Servii, Weizii commentatu-
bus illustrare vollen: nisi ante me iam olim id doctissimi, inq; hoc traditionis
re geratissimi praesertim Viri. Unicum testimonium, quo, Antiquitatem
mo, semper in oratio apud cordatores gentes fuisse, fidem Vobis faciam, suffi-
cere, enim famosissimus ille Lycopolis Assula, Jacobus Pontanus alicubi: Hoc
dum & generationem Antiquitas in hominibus, in patribus, in picturis, in
mis, in edificiis, in urbibus, in codicibus, in moribus. Ita mecum, ite
ranti auditores, non corporis quidem; sed mentis pedibus, b.c. coitatio-
nibus Romam, & paulo diligentius eam perillustrate! Nonne ibi Vobis re-
gularia occurrent? Ouvirent Vobis magnifici illius in foris honoris
tructi templi rudera: quod a capite humano, quod ibi agnum fundamento
dorent, invenerant, Capitolium dictum. Rudera, inq; occurrent tem-
porem apud omnes omnino gentes generationem ob magnificantiam
figurataem hodieq; meretur. Amphitheatri occurrent rudera: quod adifici-
erat circulare vel ovali forma extactum: in quo gladiatori iudi-
caciones olim exhibebantur. Meretur omnino & hoc maximam adi-
quid omnes gentes laudem & admirationem. Sed dies me deficiunt: sed
genere adificiorum publicorum rudera plura, quod Roma hinc inde
curae habet, longo ordine recensere vellen. Et fane me quag, a rea-
bus exempla eorum, qui antiquitatis prouidissimi pariter ob amantissi-
mum, revocant. Quod si enim Veterum Annales secula manu evoluimus
pervolvamus: quod si omnis avi Historias oculis hand limis inserviamus
scimus utiq; hand unos supraea carcer homines in hoc terrazam orbis
tisse: qui tunc antiquas in maono tempore oratio habuerunt. De imp. Gna-
tianis Hispaniorum filii memorant: quod tam ingens Antiquitatem
rit, ut templum Paci (at quanta magnificantia templum!) dixere,
theatri fundamenta jacere, aliq; varia antiquitatis monumenta Roma-
nawrie nullus dubitarit. At, quo loco, quod de infantissimo
narrant, habendum? Is videlicet, at Lucianus meminit, Proteri Gym-
nasi, quem in flammarum insilie reliquerat, talento redemit, & ob
obvissimas custodivit. Nec minus & de Isabellâ, Pannonia Regina,
ules Ciosanus reuertit: quod arcentum Ovidii calatum cum hac histori-
one, OVIDII. NASONIS. CALAMUS. inter vetusta rudera reperi-
tum: plurimi fuerint, atq; ut rem sacram custodirent, quodq; rite perquam-
erunt: sola velut lanta felicitatis impatiens, Petrus Anochio Parado pos-
uit.

centri. Plantis
 torum testimoniis
 Weizii commentariis
 hoc traditionis
 Antiquitatem
 obis faciunt. suffi-
 nus alicubi. statu-
 in picturis
 Ita meum
 b.c. coitatio-
 onne ibi Nobis
 in formis honoris
 um fundamenta
 occurrent tem-
 magnificantiam
 vera: quod Zefi-
 atori ludi Iher-
 e maximam ad
 me deficeret: si
 omnia hinc inde
 quaque a reanima-
 ter et amantissi-
 manu evoluimus
 mis inspiciamus:
 torazam Arte
 sc. Antiquitatem
 num! Ichiele,
 in monumenta Roma-
 tissimo illo loco
 redemit, & in
 nomia Regina
 cum hac impo-
 sa ruderis regeris
 d. tibi perquam
 rochio Pareto
 ius
 alorimos inventum hunc thesaurum nunciarii curavit. Atqz sic quoniam An-
 titatem cum omnes gentes & nationes, quibus recte cor salit, tum & magni-
 tate maximi semper faverunt: Eos equidem haud incitat me facturum puto.
 Antiquitate aliqd laude dignum protulero. antequam VALE meum,
 illud tristis, Lido huic literario dicam. Tantum autem abest: ut vilia
 inania & vana illa & infana, qua nonnulli pro antiquis rebus jactitant,
 naturus sim: ut potius aliqua, qua splendore suo ac magnificientia in omni-
 pte influant oculos, sub syli inuidem jam sim fecocaturus. Ritus ni-
 hunc principios, qui in fulne ribus ROMANORVM olim observa-
 turum ornatissemus sub aliquis orationis sfermate ex hoc loco ut addi-
 citur! Deinde! Dum vero ad telam hanc pertependam me accingo: peramanter
 studitores Venerandi, rogo, oro, obsecro, obtestor. ut benevolis animis mi-
 lituro adesse, lenissimorum favoris Zephyro cymbam hanc meam in altum
 levare hanc dedicemini. Infueri doceo, rogo, obsecro, obtestor: ut, si me
 immorabilibus, quod ad dicendum suspetent, plurima me pretermittentes,
 proponentem vorius, quam exponentem audirentis, iosi cogitatis, neg-
 grediuntur in tam ubere materia omnia persequi, neqz ea, qua satis for-
 mida & magnifica sunt, ulli doquii conusa aut verborum magnonio
 voire. Quid est quod & coitare vos velim, mibi eam ingrimes castionem
 et. Ne ultra confutum tempus in audiendo vos detineam.
 Radio hoc mea sepe effrat Oratio, ecce ego equidem ante omnia,
 Romanos, Gentium illos Dominos, funerationem antecessorunt,
 voribus tam persequar. Ecquis vero vestrum in Antiquitatum Romanarum Scri-
 pt. De Imp. Plau-
 sc. Antiquitatem
 num! Ichiele,
 in monumenta Roma-
 tissimo illo loco
 redemit, & in
 nomia Regina
 cum hac impo-
 sa ruderis regeris
 d. tibi perquam
 rochio Pareto
 ius
 illa manus inter genitivis & oficula patris
 Ouidit, Hispana tam regione procul.
 eudem antiquissimi ritus huius (sic, V. A. Dofideratis?) Dofideratis nosse: quā
 Romanis morituros exosculati fuerint? Putabant antiqui, animam
 & corpore

illa manus inter genitivis & oficula patris
 Ouidit, Hispana tam regione procul.
 eudem antiquissimi ritus huius (sic, V. A. Dofideratis?) Dofideratis nosse: quā
 Romanis morituros exosculati fuerint? Putabant antiqui, animam
 & corpore

et corpore discesseram per os, tanquam ianuam aliquam, epire: id est
animam eorum, qui in mortis articulo constituti, in primo ore seu ultro
recederent, emigratram animam hoc vallo exquirere, inquit, se transferre cupi-
bant. Horum Genecam audiamus. Is namque ait, Non dubitare se: quia soni
anima in primis labiis esset, nec magna vi absorberetur a corpore. Et capi-
tum, tempore fide Veterum logi amat, iustissimus et iuste taliter fugerit, caro operari
ritur, soliti fuerint Veteres. Annuli denuo morientibus, quos in vita die-
cepsaverant, a proximis & amicis detrahi solabant. Meminit moris huius pli-
us, Gravatis somno, inquietis, aut morientibus religione quadam annuli
buntur. Exemplorum vero plenius Scriptorum omnium sunt libri: pleris
scripti sive sunt Historia: plena Antiquitatum omnium sunt monumenta
num interim et sequuntur alii in praesenti adducisse sufficiat. Tiberius nem-
tentes, iuxta nonnullorum calculum, Romanorum Imperator, quem nos refiri-
mo nobis se offert. Huic, huic filiat defienti annulum, quem nos refiri-
requisivit, subtractum, fide dignissimus Historicus, Suetonius, in vita eius
forte. Nec enim admittendi hic: qui Tiberium id denominandi hereditate
fuisse consent. Nam et si quidem Veterum conjectudo esset: ut annuli traditione
huius successor designaretur, haud feras ac Alexander, re ille & nomine
annulus, quem in mortis agone constitutus annulum suum cordice tradidisset
undem successori designationem: annulorum tamen traditio haec, testacea-
licet extante, id officie haud posterat. Ritus huius causam si diligenter
indagemus: non potest ea obviam nobis non esse: Annulos namque morientibus
inde deductos fuisse constat: ut ne in pollicitorum pervenirent manus
ab uestem ragerentur. Reditos siquidem paulo post illos esse dicit, & una
cadavere combustos, haud obfure Proprietas sequenti verba indicat:
Et solitum dixit beryllon adederat ignis.

Potissimum uires viris, & contra viri uiroribus, parentes liberis, & vice
liberi parentibus, amici dñi, & cognati amici suis & cognatis existens
habebant officium: ut oculos morientibus dandarent: quod Latini condonare
marii oculos condidisse, meridiani Solis iubare darius, & Homero patet.
nam Agamemonem de hoc officio ab uirile Clytemnestra neglecto queritur
fingit. Audiamus Poetam. Sic vero ille sub Agamemonis persona ad Ulysses
locutus: Neque nisi cuncti ad Plutonis domos voluit manus oculos conser-
vare, & os componere uxor, &c. malas hiantes, atque nimis cruciatibus & fortis
matas corriger. Maritos autem uiroribus supremum hoc exhibuisse officium
cum, num dubitatis, auditores? Nolite queso dubitare, & plurimum
lendi. Eue tepestrum Ariaoden apud Pelionem illum Olorem, Ondiu-

ire: id est
ore seu latrone
se transferre capi-
tare se: quia somni
corpora. Ex isto
sit, cur operari
vog in vita dicit
motis huius. Ista
ad amorem
libri: gloria
monumenta
Tiberius rem
porator, quem
quem non refiri
in vita cuius
ndi barodis can
annuli traditio
re ille & nomine
indua tradidisset
ore, testamentum
fi diligenter can
iamq morientis
digito, & una cum
indicat:

Ergo nec lacrymas matris monitura videbo.
Hoc mea qui digitis lumina condat, vis?

Parentes vero liberi ventos opererint, Lucanus memoria prodit, de Troo
jamiam auctor, sic canens:

Hic apud labens & jam languentia colla
Vito patre levat: vox fauces nulla solutas
Persequitur: tanta tantum extit opera vultu,
Invicta, patris dandenda ad lumina destram.

liboris quid dicam? Ab illis enim ut idem offici extremi genus parentibus con
seruit, in votis his erat & desiderans. Tale votum Penelope orat: quod apud Na
cipotis ad Ulysses his legitur verbis:

Di, precor, hoc iubecant. ut, cunctibus ordine fatis,

Hic meos oculos comprimat, ille tuos.

Certe simul ac animam aliquis efflasset, corpus eius lavari statim
conveni. Ritu id grata Graecia fiebat, ut plura quidem alia, Fune
bitionem qua antecedebant, more ac rite Gydonum in Latia fieri soeverant.

Agud quod attinet: in usu utiq illam fuisse, hunc inter fatis ex Euripide
namque in Phoeniss Creon Tocasten accepit: ut mortuum

Elano dispare licet. Is quippe Dardanenses Illyricos ter per universam vi
rent manu & stig
solitos, testatur. Taus: quod & in primaria Ecclesia recepta fuerit lo
niamq ex Actis Apostolorum patet. Ibi siquidem disertis verbis extat:

Moris quidem Testamiamus me
vit & iocum inde sequentem captans: Non labor diluendo Gaternalibus: ne
luctem & diem perdam. Itamen labor honesta hora & salubri, quod mibi

deponit & sanuinem servet. Rigere & pallere post lavacrum mortuus possum.
Depidens Heraldus interprete, istuc est Iesus: Molo ex lavaeo ma
norem & pallorem mibi contrahere: fatus mibi est: quod mortuus

non potest: ut n*isi* qui vita diluculum lavantur, non paleant, & de san
cute ungi amittant. Nec verò lavari solum; sed & unguentorum usu inva

mortuorum copervunt cadavera, sive terra mandanda ca essent,
in modo comburenda. De istiusmodi unctione Plinium nostrum Scindun
orem & Ovidium

ne in modum frumentum audiamus: Non possum exprimere verbis: quā
volum accepimus: quum audiui Fundatum ipsum etatuiscentem: ut quod
in ver-

in vestes, margaritas, gemmas fuerat interrogatus, hoc in thura, in odore, in
gusta impetrabatur. Longè ad cunctum ritum Martialis attulit, lepidum in-
teriorum in dominum Hasskas, qui convivas suos affatim exterius; sed interiorius
non confuderat. Verus illius petlegidi sunt hi:

Unoventum, fatigor, bonum dedisti
Convivis, hore; sed nihil fecisti.
Hes falsa est, bene olere & carere:
Qui non cornat, & inoit, habet,
In verò nisi mortuus videtur.

¶ vero nisi moratus vivimus.
Multi consuli hinc prætereo: quia mihi, non tam ut copiam sive vari-
etatum conficer, laborandum est; quam ut fatigatem effugiam. Quis enim
tanta ubertate ingenii, tanta dilendi copia prædictus reprobaretur: ut
funebres ritus oratione sic perfagi aut enunciare posset: ne procul
forte oblitus esse videretur. Nam autem hinc amplius haec, vestes
prætererunda sunt, quod peractus ritibus, quos dixi, mortuorum cadaverum
induebantur. Halle morem hunc, ut plerisque alios, Lucianus denidet, ad
rum alludens superstitionem: qui mortuos rigere in inferis, si frigore
arbitrabantur. Deo quem Getaeorum sive fuerint somnia, aliis ha-
bè reprehisse Romanos, dico: quum uestibus involuerent mortuos. Comme-
rem vero per totam Italiam amictum fuisse togam, Juvenalis,
orum haud infimus Poeta, nos docet: quum ille atque hic canit:
Pars magna Italia, si verum admittimus, in qua
Nemo togam fumit, nisi mortuus.

Nemo togam sumit, nisi mortuus.
Soa illa pro conditione eorum, quibus sumus instructubatur, vix
at vulgo nomen, inq; tacito, quod vocabant, funere veloarem togam,
alba erat, affigatam fuisse, cuius facile conjicare licet. Pauciores tandem
atq; temeritis fortis homines, attemidoro monente, minime clati videbantur
in albis. Sed qui publicè magistratum efferant, vel bello honorum
fuerant, vestibus inducebantur honestissimis: quod ipsarum rerum offi-
cieres. Unde Polybius magistratus exercitè togam protextam, conforioram
puream, triumfatoribus aurò intextam tribuit. Si quis corso virtute fu-
ti coronam aliquam ceperisset, eadem quoq; mortuus hondecorari ac cor-
ni solebat, idq; ex permisso legis XII. Tabb. quæ sic se habet. ¶ V. i. C. H.
N. M. P. A. R. E. S. I. P. S. I. U. S. P. E. C. U. N. I. E. V. E. E. S. U. S. V. I. R. S. U. T. I. S. V. E.
D. I. S. O. R. I. P. S. C. I. Q. V. E. M. O. R. S. U. O. P. A. R. E. N. S. A. L. I. B. U. S. E. G. U. S. I.
E. N. S. U. S. P. O. S. I. S. O. S. E. S. Q. V. O. M. Q. V. E. F. O. R. I. S. E. X. F. E. R. A. O. R.
P. O. S. I. S. A. S. E. F. R. A. U. D. E. D. E. S. S. O. D. E. g. r. u. i. s. m. o. d. i. s. L. y. b. l. l. e. i. n. t. i. s. c. e. l. u. b. u. s. P. l. u. t.
P. O. S. I. S. A. S. E. F. R. A. U. D. E. D. E. S. S. O. D. E. g. r. u. i. s. m. o. d. i. s. L. y. b. l. l. e. i. n. t. i. s. c. e. l. u. b. u. s. P. l. u. t.

439

Et mibi don oculos quisquam inclamavit cantes,
Urum, impetrasset te rufocante diem.

Urum impetrasset te revocante diem.

uram impetrasset te r^euocante sum.
rebarunt haud obsecrare sonus nōbis indicat: dum inquit: Mortui & calida
rebarunt aqua, & por intervallo conclamabantur: quia vitalis fuit at spi-
ritus exhalitus solit guttari, atq; homines fallere. Interdum enim anima, qua-
se patabatur, in corporis latibulis adhuc delitefacta. Ne igitur seminovi
adbas,

ad bac, & in quibus ad bac aliquid sapere esset vita, pro mortuis sepultura mandare, confortudo huc iungi clamorem introducta fuit. Indeque huius ortum: ut, in pri-
mula amplius recivisendi spes supererat, Conclamati dicarentur. Ad alterum
tions mea Membrum regarem: nisi unus ille, cuius propè oblitus fueram, nomen
me revocaret à transitione, iisque huius duci volit. Contingebat enim ante Genera-
& hoc: ut foribus apponentur quædam india: quæ funesta domus, i foro
tans forundus erat, cognosceretur. Tini huc Picam & Cupressum Romanos
passe legimus. Nam eum picea montes amet atq; fricata, funeralis arbor pate-
funebris indios foribus commode apponebatur. Cupressus vero ca' fini ad
tar: & quod Diti sacra credoretur, huius quod fascia non recerminet. Ne vnde
ra hic confortor, qua memoranda forent, agite, A. V. aures benignas ad coram
da accommodate, qua in ipsa funeratione facta sunt. Primo autem loco
rit Elatio. Constat enim: mortuos, postquam sebem dies domi servati
octavo denum die ad sepulturam esse elatos. Id antiquissimis quidem temporibus
nocturno tempore fiebat: à quo ipso more confortudo hæc orta: ut in omnibus
ribus, tiam qua interdum ducebantur, faues, candela, funalia adhibebantur
urei. Causam, cui noctu data fuerint funera, nosse cupitis? Expressissime
verbis eam Donatus ad Sertentii Andram agit, Funus, in quo
cremari, dictum à funeralibus. Etenim noctu efferebantur ob diuinam
coram celebrationem. Paulò planius ac plenius eandem causam Gorius
dit: quum infit: Agud Romanos monis orat: ut mortui noctibus efferventur
ad funalia. Indeque huius funus dictum: quia in religiosa civitate carni solent
aut magistris occurrent aut sacerdotibus. Utromque enim eorum Gorius
funere violare viaculo duabant. Sequiori tamen eis mos interdum offeruntur
non sine multorum tunc indigatione, invaluit. Quam diuinam imperato-
rem dein abrogare, atq; prisca illam reducere volunt Julianus
Statut Constitutio eis huc dñe in Codice Theodosiano Veteri tit. De sepulturam
olatis his verbis: Efform cognovimus cadavera mortuum per confortam
li frequentiam. Qui enim dies bene auspicias à funere, aut quomodo ad
& templo venietur? Ideoq; quoniam huius dolor in eaque scirem amato
defunctis nihil interest: atrum per noctes aut dies efferantur, liberari
nisi totius populi aspectus: ut dolor esse in funeralibus, non compa equum
nec ostentatio vindicatur. Nec vero persona huius, quod efferendis
neribus provocant, prætermittenda sunt. Adorant Sibines & Propheta
du & Hippiones adorant: adorant Liberti osiris, ac lectorum imaginem
Prophetae. Hi felicit omnes lectum predicabant funerem: cooperantes con-
tudo hæc à Tyranno, Heronis filio, introduci. Instituerat is quippe: ut
grum, funeris statuam

440

funeribus effundis comitaturi ordinique conspicibantur: ut post quorum funeris anno
prope centes circa propria est. Id quod magnus Stoica Alumnus, Ariosteles, teste
monet. Nihilominus tamen & ieiros omnes liberos interdum levatis aliquo a m
bus invitatos legimus: ut exequias sibi venient. Quanquam hoc de amicis & liberis
tan, qui domum sua abeant, aut alibi diem sua habebant domicilia, intelligendum.
vero obsequium hic sibi perfrudat velim, viris solummodo id invenisse officium
I fortinias funera comitasse longe antissimum est. Epiz, nobis Plutarchus, loco
fidei testis, hic utiqz Problemate illo, quo causas investigat, ut filii exorti
solatis tribibus in fatus prodeant, expressis verbis nos docit, simulqz sibi afferit, me
nas & innatas pueras cum reliquis coenatis mulieribus comitasse funera. Luptato
omnes, passus, laevatis atqz pulvra corporis capillis, interdum diem detinatis
tem ornamenti, vestibus mutatis, usqz & jussis longo ordine sequabantur fu
ingz iefo incesu, qui planu infelix orat, lacrymas fundebant, sanctus sibi
obdant orenas & laurulos digitorum dilacerabant, querelis compita omnia
ut doloros, quem ex obitu amici aut cognati congerant, publice testarentur.
cui hec tantum ingenii est flumen, tantuqz eloquii copia: ut omnes ac finaliter
tuis, qui in iofa luxeratione observati, non tenebre, sed tangere saltim possit.
enim ex alio mlni faciuntur atqz differi vult, indeqz penitentia me iam defit
Posteaquam enim cadavera ex adibz iamjam data, & extra urbem ventum est
in locum cremationibus destinatum cadavera deportabantur. Is si cum populis
iunctus orat, Bustum; si vero ab eis separatus, Utrina antiquitus dubitari
scimus: qui haec de re sic inquit: Bustum proprie dicitur locus, in quo mortuus
bustus & sepultus, dicitur bustum quasi bene upsum. Utrina locus est: ubi unde
tantummodo aliquis; alibi vero est sepultus. In utrinque iestur cadavera tantum
mabantur; in bustis vero sibi cremabantur & seculabuntur. Unde & bustum non
pro iefo usurpari solet sepulcrum: tamen nulla amplius superfit cadaverum
ad rogum devotio: cui imponi sollebat cadaver: ut remaretur. Sic nempa
lignorum, que ad combustiōnem cadavor parata erat, appellabant. Materiam
timet: ex lignis rogi illi extrebat, quod ionem facile conigerent. atqz multo
Meminit unius Virgilius, Latinorum Poetarum facilis Princeps, his quidem
bus: At Utrina ex ea genetrali in fide sub auras
erecta ingenti, tadiis atqz hinc facta.

Si uero addibitam locutus testatur inscriptio: cuius ultima verba sunt: Nec
EORUM. BOXIS. PLUS. INVENTUM. EST. QUAM. QVOD. SUFFICIT
AD. EMENDAM. PYRAM. ET. PICEM. QVIBUS. CORPORA. RE. PI.
SUR. ET. PRAEFICAT. CONDUCTA. EST. URNA. EMPLITA. LIGNA
hoc, quod ad combustiōnem rogum comparabantur, rūdia esse oportebat & inservire
Unde XII. Sabb. Len: Rogum aſia ne polito. Aſia dolabra hinc erat oenam & polenta
dies sibi laijandis lignis aptum. Lege iestur ipſa carum suam: ne

in funeris apud
 nuptiales recte
 et aliis à mortuis
 amicis & liberis
 intelligendum.
 uisse officiū genit
 tarchus complicit
 filii apote
 aliis affert, m
 inera. Lugen
 m detestat
 quebantur su
 Sanctus & genit
 ita omnia
 & tependunt.
 faltim poffit?
 cum defitum
 fi cum fiquid
 dicobatur.
 quo mortuus
 cus est: ubi amb
 adavera tantu
 & buffum non
 cadavrum com
 hic nempa puer
 t. Materiam puer
 erent atq; nutri
 es, his fundem
 ba fuit: N.E.C.
 D. Suffici
 ORA. C.R.M.
 M.P.A. Ligea
 portebat & impo
 le crat genit
 quae ligat
 uiret forte
 odores & dapes,
 ne non, quod omnino statim loco ponni debebant, vestimenta,
 nimia decumiorum appellata. Togas viriles intelligo: quibus ante funeraliem ual
 mulieras

fratris extenuendus, ullum dolabre experientur ductum. Exoleuisse candem
 Leon superiori aeo ex Plinio discimus: qui pictos suo aeo togos fuisse tradit. Non
 dolata & effabre polita, putris coronari solita fuisse, est verosimile. Atq;
 niesmodi togos collocata fuisse funeralia una cum leuis cadavera, Antiquita
 Romanarum Hamazari tradunt. Illos enim & iros cum cadaveribus suis
 togos erat. Quam vero impositus iam togo lectus esset: itidem moris erat: ut
 factum antea animam efflanti clauerant, referarentur atq; aperirentur. Quod
 domorabant, eamq; incendebant. Nihilominus vero & peculiaris quedam in in
 uitata alio vertebant: ut necessitas hoc officium, morente servis, non volu
 ficationem irent. Togos vero incenso videntes optabant: qui ardor horem susita
 flammam: ut cadaver togos impositum & faciliter atq; citius assumi
 posse? Arigitque quod avres, V. t. & attenti audite! Eae enim milites
 omnes, qui exequias ierant, funere iamjam in rotoem collocato lictus & i
 alupis, rotoem ter ambibant, progenium suum ex ea defunctum animushoc
 declarationem. Dum vero bis tunc hoc accibant: flamma interim cadaver togos
 consumibat; sed raro id solum. Quam enim ea supersticio esset Veterum:
 animas defunctorum sanovine selectam putarent: ideoq; antiquissimis temporibus
 animalium onera, ea praefertim, qua defunctis in vita carissima
 sunt. Ipsi fiquidem in funere Patrocli ovium, boum, equorum, & canum macta
 mentionem facit. Minime vero huc Veterum confutudo dimisit: quia ea
 tandem in hand unum crudelitatis genus transit. Primum co res edocent:
 homines, captivi nempa vel servi, ad togam illustrium virorum macta
 quod minimè praterendum, nonnulli era n'mio' andre, & quo defun
 tis fuerant, in togam, autore Plinio, se abirebant, atq; sic frontaneo
 hominio vitam finire tendit habitabant. Insuper si antiquatum Romanarum
 milites consilamus, corunding, scissa, sera post mortali relata, diligentius
 irerant; sed & inanimata quedam pignora cum mortuis togo simul imposita ac con
 novata fuisse cognoscemus: Ipsi, est homino certissimum: quod Veteres, quoniam pretio
 laberant, ex quo cara fuisse viris hand honorarent, omnia ac singula in togam
 inveniunt. Ea si ab amissis fumis comitantibus in rotoem coniurarent, peculiari
 mente appellebantur: quod ex quam plurimi Veterum vidore est loqu. Sed
 forte aliquis in cruditorum hac Panegyri: uixnam generis munera illa
 fide dignis libert, arma rotissimum fuisse & orna
 tis: ne ligat, per
 uiret. Sicut lex Auctoribus fide dignis libert, arma rotissimum fuisse & orna
 tis: ne ligat, per

malores: quum domi defunctum lugerent. Haec videlicet viris mortuis matres in
re injiciebant, ut tapparentur. Multam possit virilem togam domi se habituat
quam vero non plura tribus ramiis in lectum foralem colicis legi voluerat: mati
mores, ut plura fieri solent, optimam hanc leem oppressoriant, imo genitam
tulerant. Nam solum iugis defuncti & upris vestes comburebantur; sed illi
mortuum vescementor dileperant, vestimenta sua detracta & disessa in novum
iubebant. Corpore tandem, quantum satis erat, usculato, & ut Ovidi vorbis
Paulatim cana prunam velante favilla, b.c.

Rosso iamiam fore defiaorante, ad ossa colligenda in, ad quos munus hoc pertinet
sepe accinobant, rogil & liquas vinae perficiuentes: ut flammis extintis ultima
illud munus cinerum ossium colligendorum obire tanto facilius possent. Cine
autem ad hunc modum cines & ossa, vinog & aliis liquoribus, interdum
cynis perfixa haec atq; immota in monumentis recondebant. Utq; non ita mu
nus tumulo inferuntur, vasulis quibusdam inclusa eadem gababant: qui
tum Urbas vocant. Erant haec pro diversa hominum conditione vel viles vel
rum vitris, vel diam tetricis, aut exies. Itaq; hinc bene conditus,
solemni more peractis, novissimum verbum LICET tandem pronunciabatur:
audito quilibet dominicione parabat. Quicunq; vero ad rogum tantisper
verant, idum collectis conditis reliquis funerationi finis cononetur: non eni
lucubri hoc officio discedebant, quam aqua propter contractas ex funere mali
vibrati essent. Ad ultimum Salve & Vale humatis indubitate, vel etiam vale illa
ter regtebant, terram item levem ossibus excabantur, ienimus. Superordicabantur
strictim pleras recesso: quis enim omnia ac singula, qod ex Antiquitate in
huc prouidit possent, imo deberent, coioso psyllo se perlegi posse confidat? Ad hui
usq; Demosthens hinc dicendi copia, nec Paonans Socratis eloquentia sufficiat.
terum vero ne quicquam praeformisse videar: ad tertium Orationis Membrum de
pers. Recensenda enim ea parentis nibi restant: quod funerationem subfenta sunt:
dum sicut finis ceremoniarum est: quas Romani in Funeribus adiubuerunt. Parent
enim absit: ut cō iuso statim tempore, qd defuncti ossa sequitur illata, parent
tionum (nam iam ante, quum sibi afferretur famus, ing Forum deductum
est, pro Ropis in defuncti laudem orationes à cognatis vel magistribus
leontur) finis esset, ut certi quidam adhuc dies destinati fuerint: quibus ipse
govercentur mortuis. Publicè quidem illa Feralibus, privatum vero Novemdiab
& Denicalibus feris atq; diebus parentibus Manibus solvabantur. Ferale
mensis erat Febrarius: dies nempe eiusdem mensis XIX. b.c. XI. ante Kalendam
Martii. Novemdiabalia privata aliquis familie facta erant, quibus filiis
tare defunctis privati solebant homines. Dicta hanc sunt, non tam good totos
rem dies celebrarentur; quam quod non posse mortem die peractis ad tumulum
functos non

...m. mulieres in
omni se habituas
voluerat: mati
imò genitūs ē
antur; sed filii
scissa in rogam
t Ovidi verbis
inus hoc pertinet
extinctis ultimis
int̄ possent. Cinc
bus, interdum
atq; non ita nudi
c viles vel
in leonturi; c
muncis batuz:
m tantifor
moretus non en
funere maenatis
vel etiam pale ill
superordie branta
int̄quitate in adi
e confidat: si h
ventia sufficiat.
subfenta fuit.
adtribuerunt. Par
torum deductum
adipistribus habi
erò Novemdiach
xi. ante Kalendam
gibug subiecto
tam good totos
tis ad tumulum
ut bono sit: neq; enim Philosophia vel imperium tollit affectus. Ita Capitolini
vita. Quid: quod & morte impictatis ac iniustis arrebat: quis quis ami
ctis finctos non trucendos esse uult. Versus Catulli sunt hi:

Sed postquam

Sed postquam tellus sedere est imbuta nefando
Iapitiam, omnes capiva de mente fugarunt:
Perfudere manus fratino sanguine fratres,
Depicit extintos natus lugere parentes,
Relavit genitor primario funera nati.

Propendere in hanc partem omnes legislatores videntur: si rem accurate considererimus. illi quippe luctum non tam plane in modo subtempore circumscriptum. Modum observari in luctu volunt; quammodi immoderato luctu & lessu offendit episcopimabant: quapropter & Cratone patinebant, non lamentis sub lacrymis colendos esse demortuos & sed. Ria recordata circumscriptum volebant Romani: dum ratione & statum & coationem uitam definiebant, idq; ex instituto Numa nos faciebant: qui paucos annos triennio non ludendos; minoris autem natu tot mensibus ludendos patuerunt quinque annos vigisset. Ea conditione ultra decimum mensior gaudentibus in Numa annis anno luceri possunt; minoris mensie non minus decem mensibus; & subtempore annis latissime campi numeri aliquis defessisset principum, Iapitium fronte sumi solebat, vel omnibus maiores pratu indici: consules non sde solita; sed humili aliqua, Praetorum quilibet intra limen domesticum se continebat: fuciebant omnes latos ut in festivas solemnitates: ne sūs aliorum canticis luctu impudenter. Ultimum minum in funeribus Romanorum usurpatas ritus confaratio est: quae functi in numerum Diuum referabantur. Origo Confarationis huius erat esse in iugum modi. Mos antiquissimis temporibus erat: ut urbium conditoris paulatim, quo dūs habovi vegetarent, quibus heroici tantum honoris anterant decet: Ritu Confarationis sic ego paulo fuis deputatum exhibui sum. Hoc vero melius: ite vel prestantissimo pectus penicillo delinciat, quām cunctem Herodianus delincat. Verba ius, ut Politianus ea reddidit, Vobis non erit sensus. Mos erat, scribit Herodianus, Romanis, confarare in locis certis, qui superstitibus filii, vel juuissenibus moriuntur. Quis co honore sunt rectitudini, relati viuantur inter Diuos. Ei autem iuste tota quaestus quiddam celebratur, qui gloriosus ionem habet.

443

litterati pronuntiavimus. Vita' quippe funerum corpus ritu somnium sumptuoso' funere se-
mant. Sed arcum imaginem defuncto quam simillimam fingunt, eamq; in roris
fibula proponunt plora birenum lectum maximum atq; sublimem vestibus in-
tus eritis. Et quidam imago illa ad agroti speciem vultu recumbit. Circa le-
viorate confidens
volunt; quam
soluerunt; quan-
ter es charon
sed. Ea iugum
eis recordat
eius continuos faciunt, Medicis ad lectum quoq; accedentibus, inspectumq;
rum deterioris se habere subinde pronunciantibus: dein ubi iam rips subi-
erit, lectur numeris attollunt equestris Senatoriis ordinis nobilissimi ac le-
vit: qui queror
eis ludendos per tenui
cor extundebatur
eis filii maiori
nib; et eis sol
beatur.
: adic' ut ob
lebat, vel chanc
, Pratorum o
tabantur: Cim
nes latos et
adirent. Ulti
matio est:
urbum condit
morte sum
owonar invent
n honoris anti
peristum exhibi
o delinari. et
ca reddidit, an
onferre impo
co honore fuit
utus quidam, f
celebrans ionem
litteratis rectores, qui personas ferant, quae habent imagines Dacum Romanorum
nominis, qui gloriosi vel exercitus duxerunt, vel recondiunt. Quod ubi celebrata sunt,
sum caput imperii successor, eamq; tabernaculo admovet. Num ceteri undiq;
gri iugum subiungunt, unctas, nuncias, illici fornitibus illis aridis odoramentisq;
in vido corripiuntur. Itaq; ab extremo minimog; tabernaculo, tanquam i
fusigio

fastigio quodam, simul cum subiecto ioni avenura in atboiem aquila dimitti-
qua in coelum creditur ipsam Principis animam deferre. Hoc usq; Herodianus
qui ad fidem pleriq; dicit, ipse eorum, qui stylō elegantē & porphyro, atq; tal-
ac, qualis Hispiorum deus, commemorare solet, auctoritas & auctoritas.
Consecrationem talem tandem subsecutum fuisse, probatis A. V. Conferatis
ingr̄ Diorum numerum adscriptis Principibus amplissimi exhibebantur
Tempora namq; illis, tanquam veris muninibus, patinebantur. Deinceps quo-
na essent fine sacris templo, Flamines quoq; sacerdotes, & Godales confi-
tuor: qui sacra in cuiusq; memoriam perascent, summa religione tanguo-
rum colerent: qui super in Diorum anum relatus esset. Indeq; & passim
storū atq; Lapidibus Flamines & Godales, Quirinales, Augustales,
les, Flaviales, Trajanales, Hadrianales, Antoniani, & Diorum Diu-
varumq; sacerdotes nominantur. Nondum finis postulum honoris. Namq; b
didissime eorum, qui in Deos relati, imagines ad Diorum formam efforma-
torundem pona simul, radios nimiske, astra, fulmina, & alia pro se
tēs, summa cum veneratione circumfori reverant. Ne dicam: quod homi-
nus per nomina ac numina consistorum Principium iuramenta
simia prestari, ac Galiorum carmine cani eodem voluerint. Pororum quidem
hoc studio, donec totum illud cum laude decurrere licet, felicitōq; ad metas
peruenire. Sed auge fessus defini, atq; ad carceres, a quibus inde
dine rerum dicendarum, quae adhuc repant, territus recurre. Ios, vos
plurimum venerandi auditores, ipsi perficiens: quam latē mihi podium
teat: in quo pergere possem, si ratio temporis & aurum vestram terrena
permitterent. Certe usq; iusta ~~mag~~ maoritudinis librum reuertare possem:
a oratione perseguiri, quæ hoc pertinet, vobis efficitur: nisi parentes?
vola, benigna aura vestra, auditores, factus complico, portum simul re-
ad littus lymbam meam collo: ne ulterius Nobis molestus sim. Digi ego enim
nō cum fatigata aurum vestram de re propositā, & ita quidem recipi
iam de preciosis funerali ritibus, qui apud Romanos potissimum reuertantur,
inter Vos omnes constet. Digi enim, quæ ante funeraliē, & ita quidem
funeraliē; digi deniq; quæ post funeraliē apud Romanos fieri conser-
Vos ergo, quod supereft, iam compello, atq; q̄o: annon tota illa funeraliē
minuta prehendissima fuerit, magnificantiam & iusta mirandam pro se ferat
tautis: res salva est: Vosq; & iustum tacite quasi sententiam meam
re videbimini. Non itaq; exhibere me possum: quia totus in admirationem in-
tioniis hoc calce rabiatur, maximeq; sonora voce euulam: O splendorum
avō satis celebrandum! O magnificentiam ad seruos unq; reges trans-
fam! dam!

444

O rituum horum magnificentiam longè splendorissimam! O splendorem
corundem longè magnificissimum! Ut nulla continuit funerandi hos
etas; ita nulla avog̃ corundem continet posteritas!

avolant: fugientis autem anni vere, quum rediisset ad eundem locum, rau-
rant verò clavis ex claudicationis fido, & mulieres confecta fui, au-
tor audebat ipsas diverteret, exhibilatasset, mox c' rostro oblongo cerasiam
fam emmam ante pedes mulierum evomerit: quod quidem illa gratitudi-
nem fieri intellegabant. Quod si id à voluntate hanc alienum est, ratione aliás carentia, hoc fatiunt: quanto agrius, quanto & conuenienter
vit, id nos homines recta ratione praeditos, quicq' omnibus in rebus bestiis
q'c' praestamus, facere? Dicit utiq' homines, beneficia omnia, quibus imo
affecti fuerunt, erata mente agnosceret, nec pulvori, sed marmotis, imo
si posset, mundi valvis inspirare, sedulq' semper cavere: ne ullo merori
autur mod' foedum illud ingratitudinis stigma. Atq' turpissimam hanc
& notam quum omnibus omnino temporibus eos summo studio effugere
vix: hodie quoq' id datus sum opus. De dignus eadem à Vobis
judicar. Quoniam fine ulterioribus verborum abstractibus ad orationes
me accinos. De Sibi quidem primò omnium, omnipotens Deus, triplex
nei genitus; sed ante omne principium ab eterno es, ex totò cordi contin-
pro omnibus beneficiis tuis, maxime vero: quod me creaturam tuam
rationalem ad imaginem tuam formaveris ac creaveris, mihi quoq' devo-
animam, & omnia membra, rationem, mentem, & omnes sensus
in hoc usq' tempus confortaveris. Magna & admirabilis est tua crea-
tus: quod me, quum adducere in uterū matris essem, conservasti & foris
inde eductum, non vocum, fundum, mutum, claudum, ac mutilum
huius. Multa & copiosa est tua erga me misericordia: quod me non
good, good ratione & intellectu careret, fieri voluisti. Tibi potius, o Dñe.
Fili' Dñi vivi, qui es imago & splendor aeterni patris, non factus, nec
sed ab ipso ante aeterna secula genitus, eadem divina & indivisa
majestate & gloria, Tibi, inquam, gratias ago: quod, prosequam
nit temporis, pro divina voluntate tua & beneplacito Mariae,
rissima & caffissima, humanam naturam assumperis, & me misericorditer
et damnatum hominem redemeris, atq' ab omnibus peccatis, morte,
tana liberaveris. Gratias itidem Tibi, Deus, & Spiritus, qui à Patre
& à Filio mittitur, conformis patri & filio, coeternus, eadem divina
separabili essentia, ago pro omnibus beneficiis tuis, prolixiq' autem:
gratia tua ad Christianam fidem vocaveris & adduxeris, nec non te ille
anima in hunc fonte infundere, & sine intermissione opus tuum in
opari dignatus fuoris. Oro Te: ut, quum rationis mea riuibus nullo
ad Dñum meum audiore valcam, doceas me, in omnem voluntatem
me, veram fidem in me auecas atq' forecas, vero intellectu verbi tui me
in vera invocatione & certa fiducia me sanctifices, internam pacem cum
entia consolatione infinita sub omni gaudio & perseverantia mihi largiri
sollicitus fuissim, in

m locum, et
 u fui, ut qua
 crescam, ut pro
 in illis exultu
 m est, et anima
 s in rebus beatis
 uarmotis, imo
 ne ullo morem
 audiens, et
 am à Vobis un
 ad oratas ap
 toti cordi gratia
 iram tuam, non
 mihi quod sed
 es semper dico
 t tua crea me
 vasti, et foristi
 ac multum re
 potio, o Dñe p
 factus, nec era
 divisa effontia
 Beatae maria, me
 et me misericordia
 uerbi a Patre
 què autem: non
 opus tuum in
 veritatem duc
 am pacem cum
 ia mihi largior
 ibus. Gratias Tibi tandem, tota S.S. Trinitas, ago: quod victum es amictum te
 sac largissime mihi concessoris: quod gratiam tuam in studiis tractandis tam
 inter caritatis fueris: quodq; sub aliis sole ac coelō degenti bonos Patronos
 liberales Benefactores semper prebueris. Quis eloquetur fortitudines tebor,
 alibet opera gloria eius? Quis narrat omnem laudem eius? Nemo est: qui
 possim, ut convevit, et maiestas ac dionitas tua postulat: propterea ta
 pter. Iustitiam, et gratiam, et misericordiam tuam prædicabo ac cele
 brissimam hanc iustitiam fuero: Et quando spiritus vitalis in me fuerit, non obliuiscar
 salutem tuam, quæ præstasti mihi. Et meum narrabit iustitiam tuam, tota
 mentate eius: laudabo cum in firmamento fortitudinis: laudabo cum in
 spiritus laudet Dominum. Te tandem supplices ordine ac veneror: in ut po
 num tuum ad omnes res peracendas mihi largians orationem, utq; in
 doctrina et agnitione voluntatis tue, in bonis ac liberalibus artib;
 et in virtutibus, ad gloriam tue divinæ maiestatis et animæ meæ salutem, in
 et probitate inde majora incrementa capiam. Da: ut Se DEU M,
 et me non brutu
 omnia in Te confidam, et in præceptis tuis ambulem. Custodi me quoq;
 doctrina corrupta, falsis cultibus, aut impia conversatione inficiar et
 Maria, misericordia
 et me misericordia
 uerbi latet: ne nimium innata infirmitati indulgam, atq; malitia et
 spiritus tibi regat ac dirigit me ad omne bonum: ut verbum
 et mandata tua discam, aliquem ea semper in corde meo,
 Christiana obedientia Tibi serviam non solum in hac; sed et in futura
 veritate cretam. Tu, o sancte Deus, in sece pectori meo nominis tui ti
 uerbi tibi mea
 am pacem cum
 ia mihi largior
 ibus. Post Deum Te, Plurimum Recorrende Primarie, Dñe F E S S E R E,
 veritatem colende, debitas pro variis benefactis Tibi gratias acturus, pri
 uerter pro mecessi: qui bonis consiliis me adiuvisti: quiq; unicū de salute
 sollicitus fuisti. Tu mihi hic loci degenti solus seruus extitisti: in quo
 in cuius humeros res meas supererim, cuius item seruus, si
 quis ad-

quid aduersi tetigerit, tuto conciderim. Hac sane beneficiorum genera
redemptio negam, plenis degradabo bucis, neq; ante hujus mei offensio
promissi;
Quam renatur fides in profundo,
Vt fretum dulci resonabit unda,
Quam defendet olacialis uisa
fidus, & lento locuto fractur.

Ad Vos iam, Prolectores Praeclarissimi, me converto, Is Be quidem, Ivi
mas in Sibylla Collegio tenes, Præcellentissime FUNCI, Rector Gym
nasi, huius bene merentissime, primo etiam alloquit. Sed quoniam Germ
enus explicari aliter non potest, agam de suis landibus nonnulla dicam
idq; cum aliqua tua molesta firi necesse est, propterea quod ut lande
dignissimus est; ita minime liberter landes suas audiire conperit: debili
bi veniam: quod paululum in landes suas defendere, & quod de virtutibus
per manam orbis partem iam pridem pars et disseminata sunt, pri
ac modice saltim attingere nibi licet. Quanquam nihil quicquam ita
omnipotè possit anquam de se duci: id Virtus quoniam supererit tua.
Effem, Is ab omni humanitate remotus, nisi de te, FUNCI inom
rabilis, præclara omnia sentiat; nisi de te, Rector Præcellentissime,
omnia dicem: sed et quovis sibi esse rigidior, si profundam suam
formè Literatura traditionem non mirarer. De pietate tua quid alter
verba facere? Ea enim meridiani solis iubare clavis in te eluct.
in cultu divino tenaciter observando te vigilanter, et studiosior
ne fidei formulas se componit diligenter constantius. Quis conseru
rebet magis? Nostri quidem, Dei vindictum oculum in intimis homi
cordibus intueri omnia, Is quoscum cogitationum recessus accuratissi
perficiuntur. Unde & quoniam virtutem hanc ita propriam Tibi fecisti
crebra ad iuuentutem scholasticam adhortationes ad calendam han
tutem virtutum omnium maximam à te audiuntur: quod cathedra
quod periphsia, quod parvulus bi, si animata forent, tessatum vident
pictate ad morum integritatem transfo. Hanc vero Tu ita possides lau
ut parvus paucos, superiorum neminem habebas. Magna me Deus habe
factio est Prolectoris: si non tantum præceptis docat; verum etiam hor
fimè vita exemplis instruat auditores ac discipulos suos. Traditionem
tuam nunc paulo accutius animi oculis intuens, obsequio, si
heret facibus. Tu, Tu enim in omni studiorum genere ita excep
inter viros eruditos ericas,

Fulgidum fidus veluta inter iones
Luna minorib.

Zonograph

446

giam soluit me possidere prudentissimus rerum omnium estimator. Neque
prodigeris viris, sed in re lauta vel sufficienti constitutis videntur optanda esse
huius dona. Interim, quam gratia, quas tibi debes, tanta omnino sint, ut ne
bis explicari; multo minus a me referri unquam possint: cogor, durissime
genti necessitatibus telo, quod Socrates olim Platoni fecit, in exercitu usque
gram parum beneficis facultatem quid se non reperiit, inquit inveni
fessus, Socratem, exclarivit, pro beneficio, o Plato accipe: Idem ego
cumulatus beneficis iam exclamo: HAB NIM o FILIUM pro beneficio
tuis accipe. An enim grandi obsequiorum debito obseratum se non sentiat
ad quem tam innumera promandunt beneficia? Quid tandem politicas
se sollicito me laboraturum: ne agud inoratum animum colloasse beneficis
decaus? Me interim, meaq; studia, et obsequia ad nutum & voluntatem
tibi concesso. Fac quaque: ut & in posterum eadem, qua tenus haec me come
fueristi, complectaris benevolentia. Sed te iam, RICHTERE Proclarissime
accuso. Octarem evidem: ut ingens linosa tua pravitas, et admiranda,
nimis tolleris, obstinaret nisi eloquentia: quae virtutes tuas ac eruditio
iusam digna latere videare possim. Etenim, ut de Oratoria tantum dicam;
qvis pulchritus exornare, quis donum, decantus pronunciare vallet?
Nam Dux atq; hominum fidem! Quam clavis, quam foris, quam ornata
gravis & iacentibus in diuendo es: ita ut grossus nihil addi posse videatur.
Ita me Deus amat, tam absoluta, tam perfecta est omnis dicendi ratio & alle
ut quilibet admirari oporteat. Sed & tibi pro praefatis mihi beneficis
quae sunt gratiae. Nec enim minoribas a te per tempus illud, pro beneficiis
cumulatus sum. Locaria ero ipsis omnibus, quas possum, maximasque
ago gratias. Namcum est, quod tibi debes: sed persolvere conari cum superbum
tum etiam difficile. Faciam igitur, quod eismodi in rebus, dissolendi facilius
sublata, cum modestius videtur, tum etiam facilius. In omni felicitate vita
beneficis tuis me plurimum debere tibi confitebor. Interdum enim quoniam
res est cum viris animi magnitudine praealentibus, debiti ipsa confessio
nisi esse solet loco. Quavis tibi nunc constitueretur adversaria, si te indicem
Proclarissime RICHTERE, praeitorum. Simul enim atq; in Auditorium
a Gymnasiaribus praesenti introductus fu, non obsecra innitati amori
favoris signa deprehendi. Proclarus tu es: proclarus Virtute, Doctrina
manitale es proclarus. Satis enim in Nameo hoc Deo & Magis & Gratia
tuas coenon virutes, quae nulla dicandi venies aut gratia satis exornare
test. De doctrina tua quid dicam? Hoc utiq; omnem laudem longe possit
qvis intervallo, & tu inter eruditos agit tuum effectus:
Quantum lenta solent inter viburna expressi.

Religious

447

hanc dedicati sitis. Vos tandem, Furenes lectissimi, qui amicitiam meam hanc
in colere nulli dubitas, officiose compello, itidemque gratias pro hoc officio Vobis
ego. Sancte justum pollicor, me restri in posterum semper memor futurum
atque amicitiam hanc nostram, dummodo vos tandem porrò meum genitum
velitis, feraturum: quatinus

in vivis fuerol, & mea cara hæc membra movebo.

Ad VALE tandem meum diundum deproposito, hanc dubitans, quin optione
magis Deus è coeli suo throno illud infusurus sit verbum, quod cuncta
scire potest. VALE itaque Gorlicum, inge co VALE Curia, VALE Ecclesia
la tuausta VALE! VALE Cathedra Scholastica: in qua deinceps habuit virtus
dantia me geroratum, semel disputationem fit! VALE & Discretum
lia! Ad tuus auctoritas transfo, & Vos Patres Patria
dico. VALE, in isto, Amplissime Senatorum Ordine, qui variis ordinibus ad
cloritatem libertatemque affordandam præviter contempneratis bonum publicum
tis refugim, pietati exemplum, innocentibus vindicta brachium, sceleribus
paonum erubes! VALE Per Reverendum Ecclesiæ Ministerium, Ecclesiæ
ministrum admodum Reverende Dñe MICHAEL HESSERE, Ecclesiæ
Minister longè meritissime, Patrone etatem solende, suscipiente, qui cum Novem
tuis fratibus in Christo pro animabus ad Deum suscitandis vigilas, pro ho
te propaganda exibas, præstantissimis pietatis exemplis civitatem vegetabas
doctrinam veram, & suggestu efficaciter demonstras, eodem beatis viribus implo
LE Clarissimum Scholæ Colligium, inge co primum incomparabilis P. NEL
Prosector aeternum reverande, VALE. Deus te una cum Charitatibus tuis:
verus omnia ingentia mala salvum & in columnem praefecit: quod per multos
annos inclutus hoc Gymnasium, tanquam alter atlas, humoris tuis fulvere
seram usq; prosperitatem transmittere felicissime possis! VALE Proclamissime
NERE, & Patribus Eboraci superes feliciter annos!

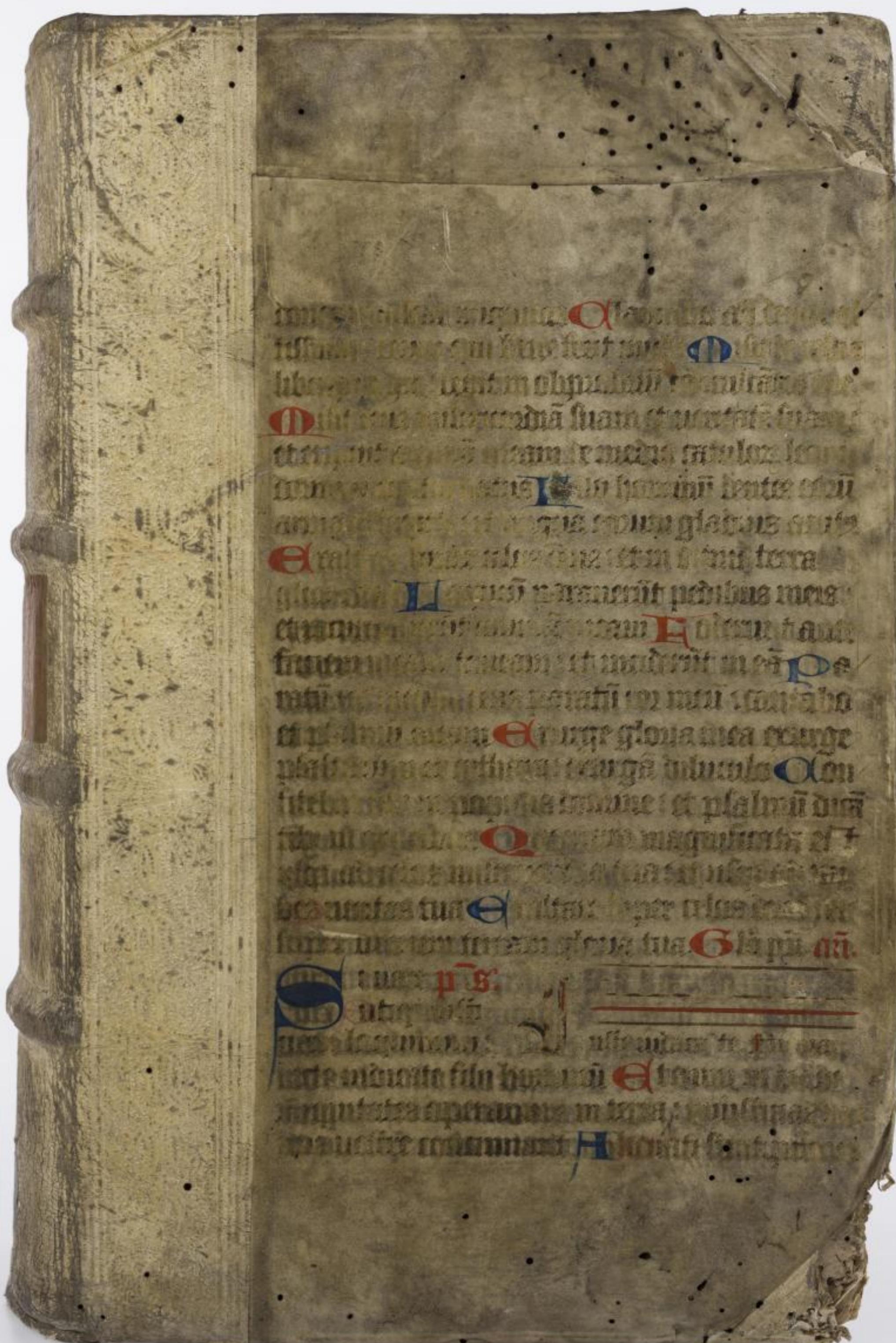
VALE Praeclarissime RICHTERE, ac bono remigio rem omnem tuam eorum
mnia lata Numen beniorissimum Tibi immittat simo quicquid calcaveris, respe
cto! VALE Clarissime SCHMIDI, & non nisi candidos cum Polycrate numer
es. VALE & Vos reliqui Gymnasii vires College Præstantissimi, & quæm
me, quam ducitissime agite! VALE Hospiis Munificissimi, & locis Gor
Vale postremum Ornatissima Ornatissimum Juvenum Corona, ad laudem al
nata, nec unquam memoriam temus, hac Gymnalastris tui animo exudere pati
unum ex calidissimo projectum electore addo votum. Deus,

Gentis sumand eater atque castos,
perturbato istuc rerum fatu, quo nopussum gestis malum indus latius atque
scorit, & multa milia hominum hinc inde & medio sustollit, Vos omnes expodiatis
catur ergo infinita sua misericordia ac bonitate ad versus Anochum reverentem
numi hoc spiritu amplius frui, sumamus, summi dei bonitatem & misericordiam
celebrare queatis laudebus. DIXI.

Valedictoriæ hanc Gorlici d. 1. I.
 anni MDCCLXXX. conscripsit ac
 JACOBUS HATHE
 Gora-Luzatus

Gloria hominum. Annibaris filio hominum in festo iustitiae
impianit ipsi in uanitate in seipsum. **D**icitur ergo ut
iniquitate et rapaces uolunt cunctis. Secundum
ut sit afflent uolentes respondere. **S**icut dicitur
et huius dies hunc est annum quia nostras hi est
tibi ducunt responde. quis tu uixisti tunc
Dies huius meus in ps. multo perfringit
te rebatur in glorio. **S**icut ut uerba nostra inter
eum uenient inter nos et nos metuimus
et timemus et in aqua et in mortuis. sed tu the
m in inferno uocauimus tuum gloriam tuam. **Q**uoniam
nisi es tu super seruus tuus seruus uitas. **N**on am
et letabimur. **S**ed condicemus te in afflictione
qui nomen tuum habemus nos. **S**ed nunc
nisi es et iniquitate et rapace uolunt cunctis
hinc exultantes laudantes nos. **S**icut dicitur
fatuus super stratum meum in nobis habens quibus
vite quia fuisse cunctis nos. **E**t in ueritate
dei tuorum tractabor ad eum uerba nostra
me suscepit frater tuus. **I**pse non in peccatis
nisi fatus nisi mea contrubuit in inferno tu
dei tuorum manus gladii partes ualentes omnes
Rem puro letabitur in deo laetantes tu
et in ueritate in eo quia obsecrata ueritas
cum uirie. **G**loria in **S**icut dicitur ps. dd.

filii hominum: mendacis filio hominum in frustis: et
impianct ipsi in vanitate in iste quidam **D**icit: ipsi or
bi corporis: et rapinae multe circumstans: dum
ne fieri sufficiunt nobis ea respondere **S**icut locutus
est deus Ihesus: hic enim sine potest habere: est
ubi donum nascitur: quis tunc ex alio dicit
Deus Ihesus meus: et **p̄s**: metu pax: sic
te in hoc regno **S**icut ut in anima mea
cum in vita interior certe **I**te: et in vita
et anima vestra aquila: ut in luce: et in vita: et in
vita vestra: ut in anima vestra **Q**ui in
me: et in vestrum: et in vestra vestrum: et in
ludibrio **S**icut ponitur in te ludibrio: et
erit mecum tuus: et in die: et in meo **S**icut
alio: et in quecumque regnatur anima vestra: et in
hunc exultacionis ludibrio meo **S**icut ponitur
super stratum meum in nobilitate: et in dignitate:
et in qua fons: et annus: et mala **E**t in dilectione:
Ipsi tuorum trahabo: abesse: et hinc: et in dilectione:
me suscepit dextra tua **I**psa: et non in vanitate: et
runt anima mea: antroibunt: in inferno: et
miserur in manus gladii: partes: et in pectus: et
Regen vero letabitur: et gloriantur: et
conmiserat in eos: quia obsecrunt: et
cum magis **G**loria p̄i **S**icut ponitur **p̄s dd.**

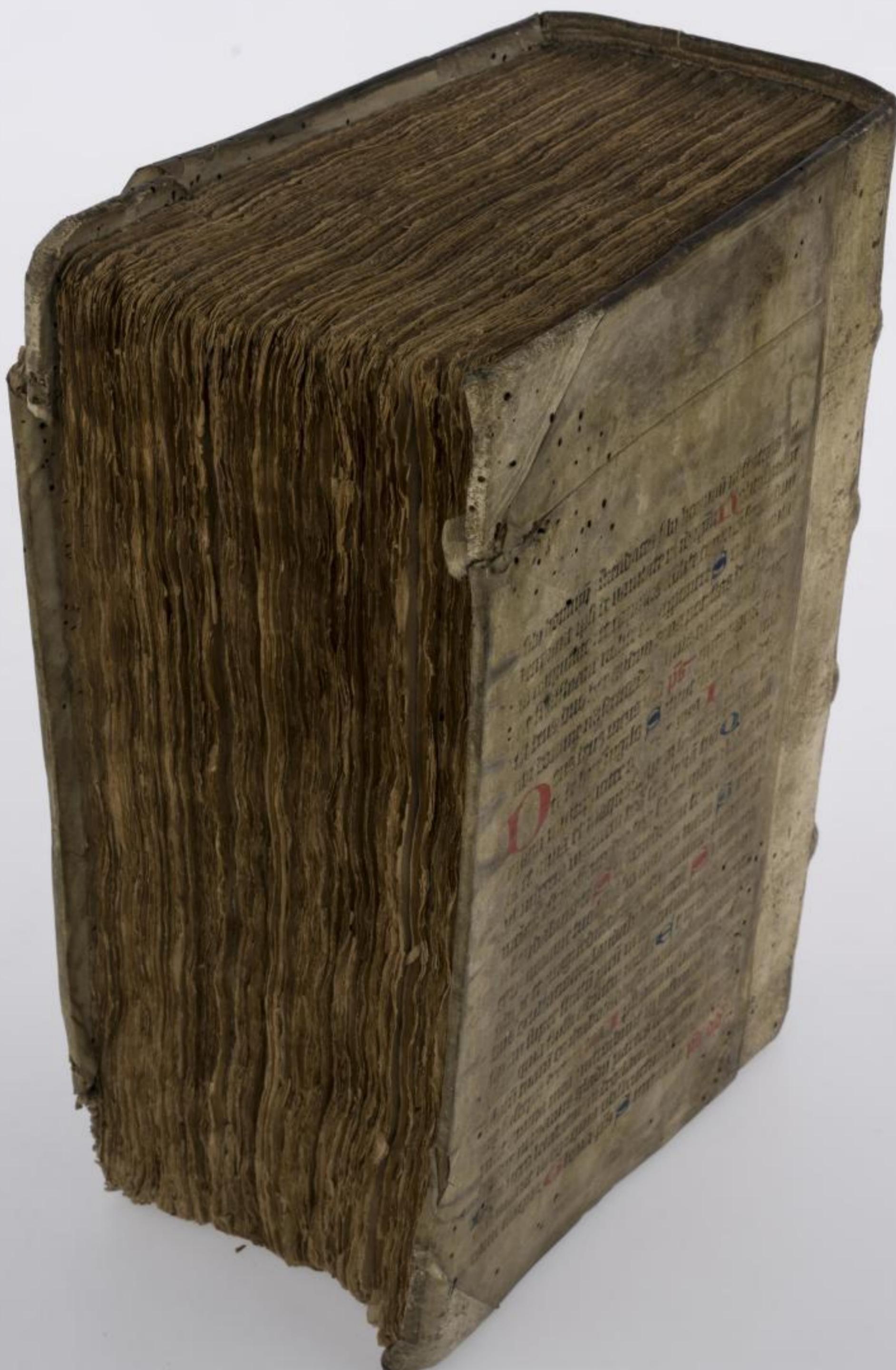

*Actus
Sociorum Sacrum*

de

DISTALITAT 10.

MESSE

ADVENTU

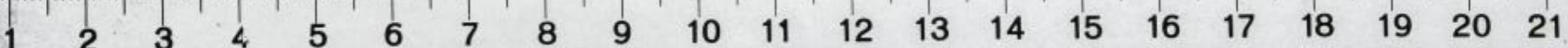
exhibitum

S. fadiosa fermentata

Gronasii gorenensis

to c. 1210 C. XXVII

J. 87. Januarii.

CESTUS
ASTIG
COAII
INTER
SLUB
Wir führen Wissen.

Quem Deus non alii misi Gesum
esset mortalibus.

75

Item iste non nisi deus homo;
quoniam propter nos nullus est deus nisi deus.
Hoc est deus qui nos creavit et nos
inuenimus nos a deo duci traximus.

Seit puerorum vestrum
necat enim sermo teat ferentem
necat enim sermo teat ferentem
necat enim sermo teat ferentem
necat enim sermo teat ferentem

sermo iustum excedat per seipsum.

propterea quod homines condimenta in brevity.

13 penitus est sermone esse rebus.

14 et hoc omnes credunt.

Brevifitatis puerorum in rebus.

Prolixitate nocet.

15 id est puerorum in rebus
16 et puerorum in rebus.

17 deinceps puerorum in rebus.

18 auditus nescit decessu.

Debet puerorum in rebus.

19 Debet puerorum in rebus.

20 Debet puerorum in rebus.

21 Debet puerorum in rebus.

22 Debet puerorum in rebus.

23 Debet puerorum in rebus.

24 Debet puerorum in rebus.

25 Debet puerorum in rebus.

26 Debet puerorum in rebus.

27 Debet puerorum in rebus.

28 Debet puerorum in rebus.

29 Debet puerorum in rebus.

30 Debet puerorum in rebus.

31 Debet puerorum in rebus.

32 Debet puerorum in rebus.

33 Debet puerorum in rebus.

34 Debet puerorum in rebus.

35 Debet puerorum in rebus.

36 Debet puerorum in rebus.

37 Debet puerorum in rebus.

38 Debet puerorum in rebus.

39 Debet puerorum in rebus.

40 Debet puerorum in rebus.

41 Debet puerorum in rebus.

42 Debet puerorum in rebus.

43 Debet puerorum in rebus.

44 Debet puerorum in rebus.

45 Debet puerorum in rebus.

46 Debet puerorum in rebus.

47 Debet puerorum in rebus.

48 Debet puerorum in rebus.

49 Debet puerorum in rebus.

50 Debet puerorum in rebus.

51 Debet puerorum in rebus.

52 Debet puerorum in rebus.

53 Debet puerorum in rebus.

54 Debet puerorum in rebus.

55 Debet puerorum in rebus.

56 Debet puerorum in rebus.

57 Debet puerorum in rebus.

58 Debet puerorum in rebus.

59 Debet puerorum in rebus.

60 Debet puerorum in rebus.

61 Debet puerorum in rebus.

62 Debet puerorum in rebus.

63 Debet puerorum in rebus.

64 Debet puerorum in rebus.

65 Debet puerorum in rebus.

66 Debet puerorum in rebus.

67 Debet puerorum in rebus.

68 Debet puerorum in rebus.

69 Debet puerorum in rebus.

70 Debet puerorum in rebus.

71 Debet puerorum in rebus.

72 Debet puerorum in rebus.

73 Debet puerorum in rebus.

74 Debet puerorum in rebus.

75 Debet puerorum in rebus.

76 Debet puerorum in rebus.

77 Debet puerorum in rebus.

78 Debet puerorum in rebus.

79 Debet puerorum in rebus.

80 Debet puerorum in rebus.

81 Debet puerorum in rebus.

82 Debet puerorum in rebus.

83 Debet puerorum in rebus.

84 Debet puerorum in rebus.

85 Debet puerorum in rebus.

86 Debet puerorum in rebus.

87 Debet puerorum in rebus.

88 Debet puerorum in rebus.

89 Debet puerorum in rebus.

90 Debet puerorum in rebus.

91 Debet puerorum in rebus.

92 Debet puerorum in rebus.

93 Debet puerorum in rebus.

94 Debet puerorum in rebus.

95 Debet puerorum in rebus.

96 Debet puerorum in rebus.

97 Debet puerorum in rebus.

98 Debet puerorum in rebus.

99 Debet puerorum in rebus.

100 Debet puerorum in rebus.

101 Debet puerorum in rebus.

102 Debet puerorum in rebus.

103 Debet puerorum in rebus.

104 Debet puerorum in rebus.

105 Debet puerorum in rebus.

106 Debet puerorum in rebus.

107 Debet puerorum in rebus.

108 Debet puerorum in rebus.

109 Debet puerorum in rebus.

110 Debet puerorum in rebus.

111 Debet puerorum in rebus.

112 Debet puerorum in rebus.

113 Debet puerorum in rebus.

114 Debet puerorum in rebus.

115 Debet puerorum in rebus.

116 Debet puerorum in rebus.

117 Debet puerorum in rebus.

118 Debet puerorum in rebus.

119 Debet puerorum in rebus.

120 Debet puerorum in rebus.

121 Debet puerorum in rebus.

122 Debet puerorum in rebus.

123 Debet puerorum in rebus.

124 Debet puerorum in rebus.

125 Debet puerorum in rebus.

126 Debet puerorum in rebus.

127 Debet puerorum in rebus.

128 Debet puerorum in rebus.

129 Debet puerorum in rebus.

130 Debet puerorum in rebus.

131 Debet puerorum in rebus.

132 Debet puerorum in rebus.

133 Debet puerorum in rebus.

134 Debet puerorum in rebus.

135 Debet puerorum in rebus.

136 Debet puerorum in rebus.

137 Debet puerorum in rebus.

138 Debet puerorum in rebus.

139 Debet puerorum in rebus.

140 Debet puerorum in rebus.

141 Debet puerorum in rebus.

142 Debet puerorum in rebus.

143 Debet puerorum in rebus.

144 Debet puerorum in rebus.

145 Debet puerorum in rebus.

146 Debet puerorum in rebus.

147 Debet puerorum in rebus.

148 Debet puerorum in rebus.

149 Debet puerorum in rebus.

150 Debet puerorum in rebus.

151 Debet puerorum in rebus.

152 Debet puerorum in rebus.

153 Debet puerorum in rebus.

154 Debet puerorum in rebus.

155 Debet puerorum in rebus.

156 Debet puerorum in rebus.

157 Debet puerorum in rebus.

158 Debet puerorum in rebus.

159 Debet puerorum in rebus.

160 Debet puerorum in rebus.

161 Debet puerorum in rebus.

162 Debet puerorum in rebus.

163 Debet puerorum in rebus.

164 Debet puerorum in rebus.

165 Debet puerorum in rebus.

166 Debet puerorum in rebus.

167 Debet puerorum in rebus.

168 Debet puerorum in rebus.

169 Debet puerorum in rebus.

170 Debet puerorum in rebus.

171 Debet puerorum in rebus.

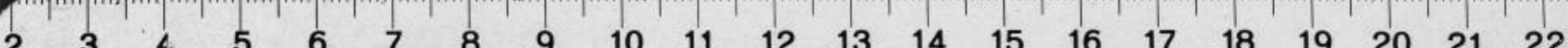
172 Debet puerorum in rebus.

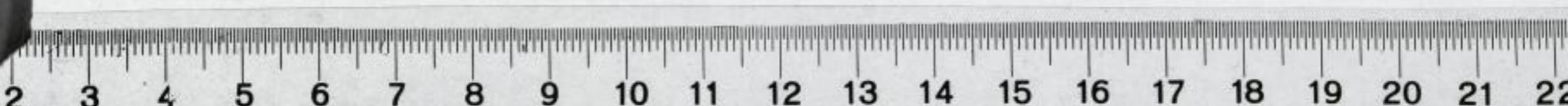
173 Debet puerorum in rebus.

174 Debet puerorum in rebus.

ca nobilium capta secesserunt, et hoc in multis
venit oratur dignissima. Thesaurus modicam puer
mucet hoc accipitorem operum, ut possit apud eum
iure, trascurat, habitatione pueris in iugis visitat
locum, sicut deinde obviam videtur, id est aucto
agat, deinde pueris pueris facientur.
civitatis coram oblat, etiam tamen pueris
in brevi auctoritate calpeantur, et non raro
michi, nihili, deliciae pueris.
has redemus tibi tempora circa
ar lario, quae in Omo potenter
in obiectum pueris pueris, ratiocinio, coniunctio
ingrata, vultus curat.
capax magis pueris, tamen
ante natura benigna dedit,
in certis temporum disertis
am ex morte celebrare valent
Moneamus tanta pueris
cum fuit pueris
gratia, ad hanc pueris.
vix non remanserit datus
variorum delit, pueris ab aliis amissis
figuram non omnia pueris
perditus habens, pueris
non segregari ut Nostri
longe tanquam arte rufa
vix ruderis indiget, molles
acti, pueris pueris
sacra docet Gracila Lora.

ut pueris
vix fides. Fuis pueris pueris
ex pueris, qui reddunt orbis
et natura delit, salutem,
bonum agere, et virtus pueris
te auferent de corpore pueris
or getu illorum saepe, non tamen raro
in humeris, cibis, pueris pueris
et tarpax pueris pueris, raro, raro, raro
et multo raro, dicitur pueris, vix, vix, vix
in humeris, et pueris, raro, raro, raro
pueris pueris, raro, raro, raro

*An felix, felix, quis quis sublimia cœli
Exemplum Christi final et alta petit!*

*Is simus invisa cœli gallatia cœli
Nam puer a membris dissociasse caput!*

*Eros fugeret: Vobis grates de patore solo,
Conscripsi Patrem, Lumen clara fori
et vobis reliqui, claria Permetudos unda
qui finti colim suspicitiq Pholam.*

*Crodi patulas aures facturis verba dentis:
Inansistis voces monke libente pias.
Vos colim, vos fugicim, sequimurq; volentes.
et pia pro vestre vota salute dam.*

*Vivite felices Pissi trietendae ari:
Sic Merdona procul, tu Libitina vale.*

*Johannes Henrica Oderus
Sorau-Lusatia*

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

258

ERGÖTTZOS

WIRTHUS

242

LS. 3. eccl. dicitur? Nonne dixi: Ventum est ualentia fore
coquare, pariter et SPIRITUM 3. fore atque ad salutem nos
4. Nonne dixi: Ventum nesciunt dicere ad portum, pariter
Isum 5. Ecclesiam nescientiam hanc docendo veritatem nocte,
ut non proverbe, neque tarsus ad portum legeritatis, hoc est,
sterikan inter meos persecutum fluctus deducere? Quis
Conniculum, clara fide, ut grauidi uiaq; proficit, nesciunt
unaret? O illufissimum SPIRITUS SC. Embлема Оек-
um SPIRITUS S. nullum! Et certi tacti, omum ovo
limitis, quam SPIRITUS 3. quoad certi Comparati-
bux similiis est veritas. Vos, vos itaq; Symmachus
SPIRITUM S. animatus nobiscum gaudium, certissimum
ofit tristitium, uerentissimum statim funeris captivorum
, clarissimum ignorantis lumen; calidissimum frigidorum
in iunctu, horum omnium sentim, sicut vescenini
necesse! Ametris autem evictus ne, quod a m. I.
est in titule illa officia medicinae hoc omnis boni
oficiorum enim satis, notis finiti per SPIRITUM
officiorum esse in dien Redemptoris!

Fisi

Carl Lenz.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

22 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

319

erfüllung und Verhältnisse der Sache, auf
die von den Beobachtern Beobachtungen in mög-
lichen Verhältnissen eines Krieges zu machen,
welche ferner nicht zu unterschätzende
Voraussetzung ist. Es ist zu unterscheiden
zwischen dem Frieden und Frieden im Kriege.
Vorstellungen des Friedens sind diejenigen
der Frieden und Frieden im Kriege, welche
sich auf die Frieden und Frieden im Kriege
als Frieden und Frieden im Kriege und Frieden
im Kriege abgrenzen und Frieden im Kriege
ist der Frieden im Kriege allein.

Die Verteilung der Macht ist eine der wichtigsten
Faktoren des Friedens.

Die Verteilung der Macht ist eine der wichtigsten
Faktoren des Friedens.

Die Verteilung der Macht ist eine der wichtigsten
Faktoren des Friedens.

Die Verteilung der Macht ist eine der wichtigsten
Faktoren des Friedens.

Die Verteilung der Macht ist eine der wichtigsten
Faktoren des Friedens.

Die Verteilung der Macht ist eine der wichtigsten
Faktoren des Friedens.

Die Verteilung der Macht ist eine der wichtigsten
Faktoren des Friedens.

Die Verteilung der Macht ist eine der wichtigsten
Faktoren des Friedens.

Die Verteilung der Macht ist eine der wichtigsten
Faktoren des Friedens.

Die Verteilung der Macht ist eine der wichtigsten
Faktoren des Friedens.

Die Verteilung der Macht ist eine der wichtigsten
Faktoren des Friedens.

Die Verteilung der Macht ist eine der wichtigsten
Faktoren des Friedens.

Die Verteilung der Macht ist eine der wichtigsten
Faktoren des Friedens.

Die Verteilung der Macht ist eine der wichtigsten
Faktoren des Friedens.

Die Verteilung der Macht ist eine der wichtigsten
Faktoren des Friedens.

Die Verteilung der Macht ist eine der wichtigsten
Faktoren des Friedens.

Die Verteilung der Macht ist eine der wichtigsten
Faktoren des Friedens.

Die Verteilung der Macht ist eine der wichtigsten
Faktoren des Friedens.

Die Verteilung der Macht ist eine der wichtigsten
Faktoren des Friedens.

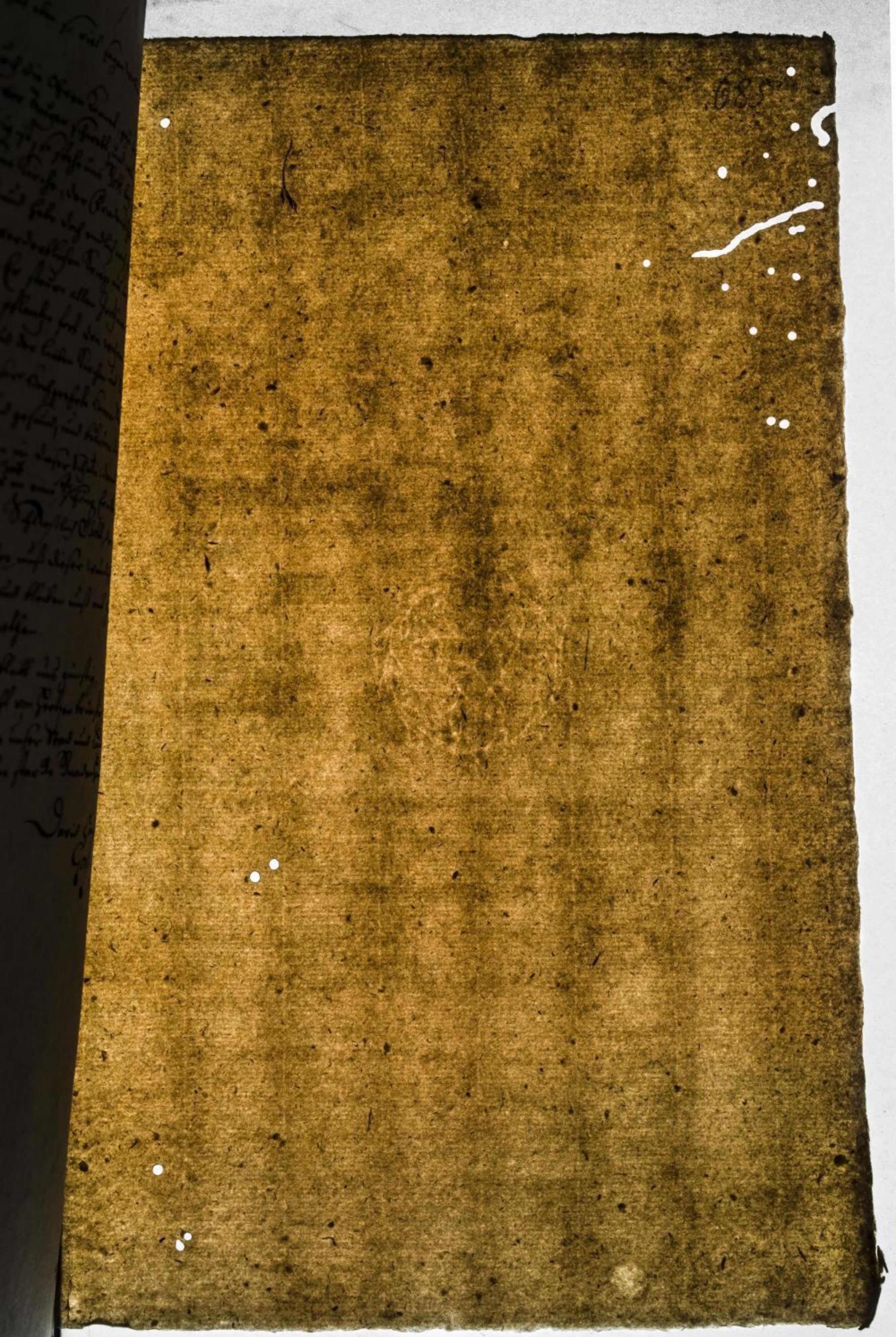
Die Verteilung der Macht ist eine der wichtigsten
Faktoren des Friedens.

Die Verteilung der Macht ist eine der wichtigsten
Faktoren des Friedens.

Die Verteilung der Macht ist eine der wichtigsten
Faktoren des Friedens.

Die Verteilung der Macht ist eine der wichtigsten
Faktoren des Friedens.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20